

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 2 Korintheërs 5, 20
Ochtenddienst
H. Avondmaal

Broeders en zusters,

- 1 Zingen: Psalm 148 : 1 en 5**
- 2 Lezing van de wet**
- 3 Zingen: Gezang 157 (NG 80)**
- 4 Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
- 5 Schriftlezing: 2 Korintheërs 5 : 11 - 21**
- 6 Tekst: 2 Korintheërs 5 : 20**
- 7 Woordbediening**
- 8 Zingen: Psalm 79 : 3 en 5**
- 9 Dankzegging en voorbede**
- 10 Collecte**
- 11 Zingen : Psalm 65 : 1 en 2**
- 12 Lezen Formulier 3**
- 13 Zingen : Lied 358 : 1 en 3**
- 14 Na uitdelen brood : Lied 358 : 4**
- 15 Na rondgaan wijn : Lied 358 : 5**
- 16 Na inzameling : Lied 358 : 6**
- 17 Slotzang: Psalm 103 : 1, 3, 4 en 5**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Paulus schrijft in de tweede brief aan de Korintheërs veel over zijn werk. Wat heel begrijpelijk is, wat de gemeente van Korinthe is nogal kritische gemeente. Een gemeente waar de nodige vragen leven over de keuzes die Paulus in het verleden gemaakt heeft. In zijn eerste brief heeft Paulus nogal wat kritiek op de gemeente gehad en als je de brief leest dan krijg je het gevoel dat dat bij sommige broeders en zusters in het verkeerde keelgat is geschoten. Ach, wie zou dat de Korintheërs al te zeer kwalijk durven

nemen. Hebben wij daar ook niet gemakkelijk last van. Als wij kritiek krijgen dan voelen velen van ons ook allerlei negatieve gevoelens in ons opmaken. Dan proberen we de kritiek onschadelijk te maken door zelf ook eens lekker uit te pakken. 'O, jij hebt kritiek op mij. Nou, dan weet ik ook nog wel wat over jou te zeggen.' Zo ziet Paulus zich gedwongen zich te verdedigen. Nu doet Paulus in deze brief niet veel moeite om zich tegenover allerlei kleine verwijten te verdedigen. Hij verdedigt zich vooral vanuit zijn ambt. Een van de sterkste elementen in zijn verdediging, de gemeente zelf. Het geloof van de broeders en zusters is het sterkste bewijs dat hij een gezant van God is. Wat Paulus doet, doet hij niet voor zichzelf, maar voor de gemeente.

Maar wat Paulus en zijn medewerkers boven alles drijft is de liefde van Christus (vs. 14). God heeft ons door Christus met zichzelf verzoend (vs. 18). En het is het werk van Paulus om dit bekend te maken in de wereld (vs. 18). In onze tekst presenteert hij zich dan ook niet als een privé persoon, maar als een dienaar. Een dienaar die de taak heeft een boodschap van zijn heer over te brengen. Een gezant werd zo iemand vroeger genoemd. In de tijd dat er nog geen telefoon, internet of post, lieten belangrijke mensen hun berichten overbrengen via gezanten. Dus als de ene koning iets aan een andere koning wilde laten weten of iets wilde vragen, dan stuurde hij een gezant. Soms had zo'n gezant een brief bij zich van de koning. Maar soms vertelden ze wat de boodschap van hun koning was.

En een dergelijke taak heeft Paulus sinds Hij door de Here Jezus geroepen is. En Paulus onderstreept zijn gezant zijn met de volgende woorden: God doet door ons zijn oproep. De Here gebruikt dus de persoon en stem van Paulus om de broeders en zusters in Korinthe aan te moedigen. En wat aanmoedigen is, is ons in de afgelopen weken van het Europees Kampioenschap voetbal wel duidelijk. Miljoenen mensen moedigden de spelers van hun elftal aan. Ze spoorden ze aan om zich nog meer in te zetten. Om er helemaal voor te gaan. Kom op! Nog een keer! Er zijn nog tien minuten te spelen! Het kan nog altijd!

En de woorden die Paulus als gezant van God en namens Christus aan de gemeente van Korinthe doorgeeft zijn deze: laat u met God verzoenen. Wauw, wat een oproep is dat. Zo'n belangrijke oproep heeft er in de voetbalstadions de afgelopen weken niet geklonken. Was het maar waar geweest. Want het EK-voetbal is nu al geen nieuws meer. Een enkele voetbalenthousiasteling heeft het er nog over, maar de meeste mensen zijn al

weer met andere dingen bezig. Maar de oproep van Paulus is een oproep van wereldbetekenis. Een oproep voor alle eeuwen. Een oproep voor alle mensen. Een oproep voor u en mij. Een oproep van God. Een oproep waarin God ons dus laat weten wat Hij voor ons wil. Waarin Hij ons laat weten wat Hij zo graag zou zien. EN wat God wil is dit: laat u met God verzoenen! En nu ben ik geen Paulus. Nu ben ik geen apostel. Maar heb wel dezelfde oproep van God voor u: “Laat u met God verzoenen.”

Maar wat betekent dat eigenlijk, jongens en meisjes: verzoenen? Daar zit natuurlijk het woord ‘zoen’ in. Ik weet niet of jullie dat woord eigenlijk nog gebruiken. Maar een zoen is een kus. En je hoeft maar even het woord ‘kus’ na te denken, en dan kom je al heel dicht bij de betekenis van het woord ‘verzoenen’. Want vind jij het goed als iedereen je maar een kus geeft? Geef jij zelf aan iedereen een kus? Ik denk het niet. Ik doe het in ieder geval niet. Ik doe dat wel bij familie en goede vrienden en natuurlijk bij mijn vrouw, maar dan blijft het wel bij. En hoe blij mijn vrouw en ik ook met elkaar zijn, toch zijn er soms momenten dat ze niet blij zou zijn als ik haar een kus gaf. Als ik iets gedaan heb waar ze boos over is, dan hoef ik haar op dat moment geen kus te geven. Dan zou ze alleen maar bozer worden. Dat kennen jullie ook wel. Als mama heel boos op je is, dan hoeft ze even geen kus van je. Dan wil ze eerst met je praten. Dan moet je eerst maar eens vertellen waarom je bijvoorbeeld je kleine zusje een harde schop hebt gegeven. En dan moet je eerst maar eens begrijpen dat je zusje en je mama verdriet hebt gedaan. Dan moet mama ook het gevoel krijgen dat je het niet over vijf minuten weer doet. Dan is ze ook niet tevreden als je zegt: nou goed dan, ik zal het niet meer doen. Nee, mama wil dat je verdriet voelt. In je hart spijt hebt. Als je in je hart verdriet voelt over wat je hebt gedaan, dan kan het weer goed worden. Want een moeder wil dat je zusje belangrijk voor je is. Als ze dat gevoel heeft, dan wordt het weer goed. En dan mag je mama ook weer een kus geven. Dan zegt mama dat misschien ook wel. Kom nu maar even bij me, en dan houdt ze je even vast en geeft ze je waarschijnlijk ook een kus. En ze zal waarschijnlijk zeggen dat je ook je kleine zusje een kus moet geven. Zodat je zusje weet dat je spijt hebt en toch wel lief vindt. En dan ben je met elkaar verzoend. Je hebt het goed gemaakt met elkaar.

Zo moeten wij ons met God verzoenen. Wat door onze zonden doen we God vaak verdriet. Niet alleen door niet naar Hem te luisteren en geen eerbied voor Hem te hebben. Maar ook door wat we anderen mensen aandoen. Want die andere mensen zijn ook het

werk van God en kostbaar in zijn ogen. Het is net als daarnet bij dat kleine meisje dat een schop krijgt. Je geeft niet alleen je zusje een schop, maar eigenlijk ook je moeder. Je moeder voelt die schop in haar hart. Zo voelt in zekere zin God ook wat wij onze naaste aandoen. Want die naaste is zijn werk. Die naaste is door hem geschapen om het beeld van zijn Schepper te vertonen. En hoe vaak doen we elkaar geen verdriet? Hoe vaak gebeurt het niet dat we niet echt naar elkaar luisteren? Hoe vaak gebeurt het niet dat we elkaar veroordelen omdat we niet echt geluisterd hebben? Hoe vaak zijn we niet onverschillig en sluiten we ons hart toe? En daar kwetsen we niet alleen onze naaste mee, maar God net zo goed. Maar ook in ons direct contact met God is er zoveel mis. Hoe vaak bidden we niet zonder dat we er echt met ons hart bij zijn? Hoe gemakkelijk kan ons Bijbel lezen niet een leeg ritueel worden? Terwijl God in die Bijbel Zichzelf aan ons geeft? Wat hebben wij hard verzoening met God nodig. Je zou tegen alle mensen zeggen: “Ga je met God verzoenen!”

Maar dat staat niet in onze tekst. Er staat: “Laat u met God verzoenen!” Niet meer. Hoort u ook hoe simpel deze oproep is. Geen voorwaarden vooraf. Geen: als u eerst zelf dit of dat doet, dan ontvangt u verzoening. Ook niet: als u straks verzoend bent, dan.... Nee, de oproep is heel simpel: laat u met God verzoenen! Hier wordt ook niet om uw eigen inspanning gevraagd. En dat is begrijpelijk als je jezelf en God kent. Wat zou ik kunnen doen om me met God te verzoenen? Zal ik tegen God zeggen: ‘God het spijt me dat ik gelogen heb, ik zal het nooit meer doen?’ Hoe groot is de kans dat ik nooit meer zal liegen? Als ik vandaag vergeving vraag voor mijn zonden, dan weet ik dat ik dat morgen toch opnieuw zal moeten vragen. Hoe zou de Here ooit met Mij door de deur kunnen? God die alles van me weet. Niet alleen al mijn daden ziet en al mijn woorden hoort, maar ook weet wat er in mijn binnenste leeft aan zondige verlangen en aan zondige gedachten. Hoe geloofwaardig ben ik als ik om verzoening zou vragen, op grond van mijn eigen Nee, u wordt opgeroepen om u over te geven. Laat u met God verzoenen! Het is God menens. Dit is wat Hij wil. Dit is waar Hij zijn Zoon voor heeft overgegeven in de dood aan het kruis. Zodat zijn Zoon ons met Hem kan verzoenen. Kom dus ook niet met allerlei tegenwerpingen. Zeg niet, maar eerst moet ik nog dit of eerst moet ik nog dat. Laat het gebeuren. Net zoals de discipelen het moesten laten gebeuren bij het laatste Avondmaal. Toen de Here Christus zijn bovenkleed had afgelegd en zijn hemd had opgebonden, zodat Hij de voeten van de leerlingen kon wassen. Petrus wilde

dat niet hebben. Maar Jezus zei: Als je ze niet laat wassen, heb je geen deel aan Mij. Laat u met God verzoenen. God smeekt het u bijna: laat u met Mij verzoenen. Geef u dus over aan Christus en Hij zal u met God verzoenen. Dat te mogen doen vervult Christus met grote vreugde. Het vervult de hemel met blijdschap. En het wil u en mij ook groot geluk geven.

Laat u door Christus met God verzoenen! Dat is waar het ten diepste over gaat in de brieven van Paulus en de andere apostelen. Dat is waar het ten diepste om gaat in de prediking. En dat is waar het om gaat als we hier vandaag weer het Heilig Avondmaal vieren. Christus heeft u met God verzoend. Zie zijn lichaam dat Hij gegeven heeft in uw plaats. Voor uw zonden. Zie hier de beker met de wijn. Het teken van zijn bloed. Zijn bloed dat Hij de hemel in heeft gedragen om voor de troon van zijn Vader verzoening te bewerken voor u en mij. Laat u met God verzoenen. Telkens weer.

Amen